

عنوان مقاله:

بررسی ارتباط انس با قرآن و فعالیت های مذهبی با شادمانی در زنان باردار

محل انتشار:

مجله زنان، مامایی و نازایی ایران، دوره 15، شماره 40 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

علیرضا نجفی ثانی - کارشناس فیزیوتراپی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.

بی بی مرضیه هاشمی اصل - کارشناس ارشد مامایی، مرکز بهداشت ثامن، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.

ناهید گلکانی - مربی گروه مامایی، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.

فرزانه جعفرنژاد - مربی گروه مامایی، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.

خلاصه مقاله:

مقدمه: خواندن قرآن، نماز و دعا، زمانی که با حضور قلب انجام گیرد، وجود انسان را به قدرت بی نهایت خالق هستی پیوند می زند و آرامشی ایجاد می کند که بهبود دهنده بسیاری از نابسامانی های روحی انسان است. شادمانی، یکی از معیارهای سلامت روان انسان هاست. اما در مورد ارتباط این دو، شواهد ثبت شده اندکی وجود دارد و اکثر مطالعات به هیجانانگیزی از جمله ترس و اضطراب و ناراحتی در بارداری اختصاص دارد. لذا مطالعه حاضر با هدف تعیین ارتباط انس با قرآن و فعالیت های مذهبی با شادمانی در زنان باردار انجام شد. روش کار: این مطالعه همبستگی در سال ۹۱-۱۳۹۰ بر روی ۳۰۰ زن باردار کم خطر که جهت مراقبت های بارداری به مراکز بهداشت شهرستان مشهد مراجعه کرده بودند، انجام شد. افراد به روش چند مرحله ای انتخاب و پرسشنامه های مشخصات فردی، سوابق مامایی و سبک زندگی و پرسشنامه شادمانی آکسفورد را تکمیل کردند. روایی این پرسشنامه ها به روش روایی محتوا و پایایی آن با آلفای کرونباخ سنجیده شد. داده ها پس از گردآوری با استفاده از نرم افزار آماری SPSS (نسخه ۱۷) و ضریب همبستگی اسپیرمن و آزمون آنالیز واریانس و توکی با مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. میزان p کمتر از ۰۵/۰ معنی دار در نظر گرفته شد. یافته ها: در این مطالعه میانگین مدت زمان صرف شده جهت نماز، دعا، راز و نیاز با خداوند و شرکت در برنامه های مذهبی در شبانه روز ۵۵ دقیقه؛ با حداقل ۱۰ دقیقه و حداکثر ۳ ساعت و میانگین مدت خواندن قرآن و شرکت در جلسات قرآنی ۱۰ دقیقه، با حداقل ۰ و حداکثر ۶۰ دقیقه بود. بر اساس نتایج آزمون آنالیز واریانس یک طرفه، بین مدت زمان صرف شده جهت فعالیت های مذهبی ($p < 0.01$) و انس با قرآن ($p < 0.01$) با سطح شادمانی همبستگی مثبتی وجود داشت، به این معنا که هر چه میزان مدت فعالیت های مذهبی و انس با قرآن در دوران بارداری بیشتر باشد، سطح شادمانی بیشتر می شود. نتیجه گیری: با توجه به ارتباط انس با قرآن و فعالیت های مذهبی با شادمانی در بارداری و اثرات مثبت آن در این دوران، توجه بیشتر به بعد معنوی وجود انسان و برنامه ریزی جهت ارتقاء آن اهمیت دارد.

کلمات کلیدی:

بارداری، شادمانی، قرآن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1729282>

